

چرا یک جانباز شیمیایی مظلوم است؟

۹ خرداد ۱۳۹۳ ساعت ۲۰:۴۸

یک جانباز قطع نخاع در حقیقت ویلچر یار و مددکارش است، یک جانباز قطع عضو عصا او را یاری می‌دهد؛ اما آیا کسی می‌تواند جای یک جانباز شیمیایی نفس بکشد؟

وبلاگ مظلومین شیمیایی ایران نوشت: جانبازان و قربانیان سلاح شیمیایی در نگاه اول همه کاملاً سالم و بشاش به نظر می‌آیند و تصور عموم از یک جانباز بالای ۷۰ درصد این است که فاقد دست و پا، یا قطع نخاع باشد اما چرا یک جانباز شیمیایی مظلوم است؟

در بین جانبازان همه دارای مشکلات خاص خود هستند و درد و تحمل آن برایشان یک عادت شده اما یک جانباز قطع نخاع در حقیقت ویلچر یار و مددکارش است، یک جانباز قطع عضو عصا او را یاری می‌دهد و یک جانباز بصیر همراهش و عصای سفیدش مددکارش است و اما آیا کسی می‌تواند جای یک جانباز شیمیایی نفس بکشد و نقش ریه را برای او بازی کند؟ نه هرگز.

او چون عارضه‌اش مخفی است و در ظاهر سالم به نظر می‌رسد و در نگاه اول تعجب همگان را بر می‌انگیزد اما او به سختی نفس می‌کشد تا مردم در آسایش باشند.

در عکس آقای «حسن نحریر» را می‌بینید، این جانباز ۷۰ درصد سالم و بشاش به نظر می‌رسد اما نیم ساعت پس از همین عکس حالش دگرگون شد و با ریه خردلی خود به سختی نفس می‌کشید طوری که اگر اکسیژن به او نرسیده بود و آمپول دگزامتازون زده بود شاید هم اکنون در بین ما نبود حال خود قضاوت کنید!

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/34993/چرا-یک-جانباز-شیمیایی-مظلوم>